

[Ministeren for Grønland]

På grund af den prioritering, der i de senere år har været nødvendig af ministeriets bevillinger, herunder også inden for sundhedsvæsenet, har ministeriet i almindelighed ingen mulighed for at betale for behandling hos speciallæger eller på kommunale sygehuse uden for Storkøbenhavn, ligesom det heller ikke er økonomisk muligt at refundere patienterne eventuelle rejseudgifter mellem opholdsstedet og behandlingsstedet i Storkøbenhavn.

Patienter, der midlertidigt opholder sig uden for Sjælland, vil derfor i et vist omfang foretrække selv at afholde udgifterne til behandling på opholdsstedet.

Der synes således ikke at være anledning til, at jeg tager skridt til at sikre personer med bopæl i Grønland yderligere med hensyn til sygehjælp under opholdet i Danmark. Det er min opfattelse, at den omstændighed, at sygehjælp er gratis i Grønland, ikke begrunder, at personer med bopæl i Grønland, der midlertidigt opholder sig hernede, skal stilles bedre end gruppe 1-medlemmer af sygesikringen, der som bekendt – ud over det bidrag der ydes over skatten – selv må afholde en vis del af udgifterne til bl. a. medicin og tandbehandling.

Derimod vil jeg erkende, at muligheden for tandbehandling under midlertidigt ophold i Danmark ikke er tilfredsstillende, især når det tages i betragtning, at muligheden for tandbehandling i Grønland ikke er på højde med den mulighed, man har, når man er bosat i Danmark. Ministeriet overvejer forskellige muligheder for at afhjælpe de utilfredsstillende tandbehandlingsforhold, men der må ved et groft skøn regnes med en merudgift på 2–3 mill. kr., såfremt ministeriet skal refundere patienter, der får deres tænder ordnet under et ophold i Danmark, den del af regningen, der svarer til sygesikringsandelen. Såfremt ministeriet skulle afholde udgifter ved tandbehandlingen under ophold i Danmark, ville ovennævnte beløb blive mangedoblet. Det har også indgået i overvejelserne, hvorvidt man skulle søge at løse problemet gennem en forsikring tegnet i fortsættelsesygekassen »Danmark«. Det må imidlertid erkendes, at det er meget vanskeligt at nå frem til en rimelig løsning inden for de økonomiske rammer, der er til rådighed for sundhedsvæsenet, hvis væsentligste opgave

må være at give tilbud til de personer, der er bosat og varigt opholder sig i Grønland.

Det er korrekt – som anført af spørgeren – at personer med bopæl i Grønland under ferierejser i et EF-land ikke er sikret på samme måde som personer med bopæl i Danmark. For sidstnævnte personers vedkommende virker sygesikringsbeviset som rejse-sygesikring under ferierejser, ikke blot i EF-landene, men i hele det geografiske Europa. Ud over udgifter til lægehjælp m. v. i det pågældende land giver rejse-sygesikringen også adgang til lægeordineret hjemtransport.

Personer med bopæl i Grønland har ikke og kan heller ikke få et midlertidigt sygesikringsbevis, idet retten til sygesikringsbevis ifølge sygesikringsloven er knyttet til bopæl i Danmark. Eneste undtagelse herfra er særbestemmelser om, at skole- og uddannelsessøgende har ret til at få et sygesikringsbevis.

Derimod kan der til rejsende fra Grønland udstedes en såkaldt blanket E 111, som også benyttes i de andre EF-lande samt i Danmark, når sygesikringsbeviset ikke kan anvendes, fordi det drejer sig om forretnings- og erhvervsrejser eller ferierejser ud over 2 måneder.

Blanket E 111 kan udstedes til alle lønmodtagere og pensionister og deres familie og giver til en vis grad samme adgang til sygehjælp i opholdslandet som sygesikringsbeviset. Det bemærkes, at hjælpen ydes efter opholdslandets regler, som er forskellige i de enkelte EF-lande. Desuden må den rejsende altid tegne hjemtransportforsikring, idet E 111 ikke giver adgang til hjemtransport ved sygdom eller død.

Til *justitsministeren* (28/4 78) af:

Børge Møller (FP):

»Er Ålborg politis behandling af en sagesløs trafikant den 27. januar 1977 på hovedvej A 11 udtryk for den retsbeskyttelse og tryghed for den enkelte borger, som ministeren vil garantere den danske befolkning?«
(Spm. nr. 753).

Begrundelse.

Sagen drejer sig om en sagesløs trafikant med en så ringe alkoholpromille som 0,62, der klart ligger under den grænse, hvor myndighederne kan skride ind. Ikke desto min-